

‘Negen onderwijs-
types zijn er voor
kinderen die niet
kunnen volgen. Voor
ons was er niets’

VEERLE richtte de eerste school voor hoogbegaafden op

Nog even en dan gaat de schoolpoort van de **Ingenium**-school in Tervuren open. Als moeder van twee hoogbegaafde dochtertjes weet **Veerle Van Melkebeek** (38) als geen ander hoe hoogbegaafde kinderen in ons onderwijssysteem aan hun lot overgelaten worden. Ze kon niet zomaar blijven toekijken en nam het heft zelf in handen.

Veerle: “‘Ik wil niet meer naar school, mama’, zei mijn dochter op een dag. Het was de dag waarop ik besepte dat ik zelf in actie moest schieten. Mijn kind was acht en schoolmoe. Uitgeblust. En ik was ten einde raad. Want het ging al lange tijd niet goed met **Kato**. Op haar derde zagen we dat ze anders was dan haar leeftijdgenootjes. Kwam de Sint op school langs, dan waren alle kinderen blij. Maar Kato niet. Ook op carnaval bleef ze liever thuis. Net als op verjaardagsfeestjes in de binnenspeeltuin. Ze vond het verschrikkelijk. Kato bleek hoogsensitief te zijn. Net als haar zusje **Zita**, die vier jaar jonger is. Nog voor ze naar de eerste kleuterklas ging, kon ze alle kleuren benoemen en perfect binnen de lijntjes kleuren. In de tweede kleuterklas ging het fout. Plots kriebelde ze erop los. Doelbewust. Omdat ze wilde zijn zoals de rest, beseften we later. Maar als ze ’s avonds thuis kwam, ontplofte ze uit pure frustratie. Ze at steeds slechter en had nachtmerries. Ten einde raad gingen we naar de kinderarts. Een duidelijke ontwikkelingsvoorsprong, was haar conclusie. Zij dacht als eerste aan hoogbegaafdheid en raadde ons aan om daar met de school over te praten. Maar daar voelden we vooral onbegrip. Dus lieten we Zita testen door een gespecialiseerde psychologe die ons vermoeden bevestigde. Zita presteerde op het niveau van een zevenjarige, terwijl ze nog maar in de tweede kleuterklas zat. Toen werd ons duidelijk dat ook Kato hoogbegaafd is. Maar op school vonden we nog steeds geen begrip. Geen extra zorg.

Ik haalde Kato uiteindelijk van school en gaf haar zelf les. Maar ook dat kon niet blijven duren. Het verlangen om zelf een school voor hoogbegaafde kinderen op te richten, werd steeds groter. We namen contact op met **Jan Hendrickx**, stichter van het **Leonardo-onderwijs** in Nederland. Hij bedacht een onderwijsvorm voor kinderen tot twaalf jaar met een IQ hoger dan 130. We gingen ook praten met andere deskundigen. Ons plan werd steeds concreter. De kinderen een evenwicht tussen hoofd, hart en lichaam bieden, dat is ons doel. Kennisoverdracht is belangrijk, maar we willen ook aandacht besteden aan de karaktertrekken die gelinkt worden aan hoogbegaafdheid, zoals perfectionisme, een enorm gevoel voor rechtvaardigheid en hoogsensitiviteit. Vandaar dat we hen ook vakken als filosofie, muziek en kunst aanbieden. Alle leerkrachten zijn hoogbegaafd en hoogsensitief. En we zullen enkele vakken in het Frans of Engels geven om de kinderen nog meer uit te dagen. Van onze kant is het geloof groot. Zo groot dat we ook met de minister van Onderwijs gingen praten. Maar we krijgen voorlopig geen subsidies. Onbegrijpelijk. Voor kinderen die op school niet kunnen volgen, zijn er negen verschillende onderwijstypes. Voor onze kinderen is er niets. Hoogbegaafdheid wordt als een luxeprobleem gezien. En dat terwijl zoveel hoogbegaafde kinderen afhaken, omdat ze sociaal-emotioneel volledig in de knoop zitten. Nog even en dan kunnen Kato en Zita naar een school waar er wél begrip is. En samen met hen nog vele andere lotgenootjes. Mijn meisjes hebben me de moed en inspiratie gegeven om iets moois op poten te zetten. Een plek waar hoogbegaafden zich wél goed in hun vel voelen!”

www.ingeniumschool.be ●